

Rocker Milan Zadělák - korespondent z válečných zón

 rockpalace.cz/story-rock/item/1647-rocker-milan-zadelak-korespondent-z-valecnych-zon

Milan Zadělák - rocker každým coulem, ale i dobrodruh vyhledávající nebezpečí v konfliktních válečných zónách, většinou s neprůstřelnou vestou s nápisem Press. Strihač, vynikající chlap a kameraman s neuvěřitelným citem pro okamžik a kameru, člověk, který se nejednou ukázal v zaměřovacím kříži odstřelovačů. Člověk, který se dostal mezi Noční vlky a mohl s nimi natáčet reportáž, stál u zrodu jedné naší rockové legendy, ale taky chlap, který si stojí za svým slovem.

Milane, ty jsi strašný dobrodruh, to už máš od mládí, nebo se to průběžně rodilo, nebo už jsi v mládí vyhledával nebezpečné konflikty?

Neřekl bych, že jsem kdy konflikty vyhledával. Jde mi pouze o zprostředkování pravdivého obrazu divákům. Každý stát, včetně toho našeho patří do nějakého politického uskupení za které obrazně řečeno kope. Když Česká republika před listopadem 1989 kopala za socialismus a komunismus tak i zpravodajství přinášelo poněkud účelově zpracované reportáže z tehdejších válečných konfliktů. Například Americko - Vietnamský konflikt byl u nás vykreslován jako Hrůzná agrese proti Vietnamským dětem a civilistům Americkými bestiiemi. Dnes je tomu právě naopak. Válečný konflikt mezi Argentinou a Velkou Británií v roce 1982 o souostroví Falklandy/Malvíny, Jižní Georgii a Jižní Sandwichovy ostrovy byl v té době rovněž divákovi v ČR podáván jaksi jinak než dnes. Stejný je i dnešní pohled na válečný konflikt na východě Ukrajiny. Naši přátelé Ukrajinci bojují statečně s teroristy a separatisty v Donětské a Luhanské oblasti. Podíváte-li se na celý konflikt ale optikou takzvaných separatistů, je to jinak. Separatisté bojují proti fašistům, jak oni sami říkají. Kde je pravda?

Já narážím na tvou profesi co je to válečný korespondent, redaktor...?? Co vlastně jsi??

Já jsem asi všechno dohromady. Jako válečný korespondent přináším aktuální informace z místa bojů. Jako kameraman v těchto konfliktních oblastech natáčím skutečné dění. Přináším rozhovory s vojáky, politiky i civilním obyvatelstvem. V rámci objektivitu z obou stran konfliktu.

Jak se člověk stane kameramanem? Viděl jsem tvou práci s kamerou a tak se musím zeptat, kde jsi v sobě našel ten talent??

Kameramanem se člověk asi musí narodit. Poté se to také samozřejmě musí naučit. Už jako malý kluk jsem přemýšlel o tom, jak to ti filmaři asi dělají. Na veřejné akce, které se přenášely jako například spartakiáda, jsem chodil hlavně proto, abych viděl přenosový vůz, kamery a kameramany při práci. Vlastní sportoviště mne zase tolik nezajímalo. Později jsem s malou kamerou sám začal jako amatér natáčet první videa a bavila mne i práce ve střížně. Tím hlavním impulzem však byla pochvala od staršího profesionálního filmaře, který nechtěl věřit, že jsem video mohl natočit tou malou amatérskou kamerou. V té době jsem se rozhodl, že se stanu profesionálním kameramanem.

Na jaká územní tě tvá profese zavála??

Byl jsem asi všude, kde se něco důležitého v posledních letech odehrálo. Natáčel jsem například začátek migrační krize po celé Evropě. V Maďarsku, Chorvatsku, v Anglii i v zemích Beneluxu. Ve francouzském městě Calais v takzvané džungli. Také jsem byl u teroristického útoku ve čtvrti Maalbeek v Belgii. Dále namátkou v Číně, v Tibetu, jihovýchodní Asii, Jižní Osetii, Gruzii, Palestina a Izrael, viděl jsem válku v bývalé Jugoslávii a nemohl jsem chybět ani u konfliktu na východě Ukrajiny, kde jsem byl hned několikrát.

Watch Video At: <https://youtu.be/A0nk5KVJkUs>

Máš nějaké příhody, kdy ti v rámci profese šlo vážně o život?

Pokud jde o historky pro vnoučata, tak těch mám hned několik.

Ta, která je asi nejzajímavější se stala právě na východě Ukrajiny ve městě Doněck, kde zrovna probíhaly prudké boje mezi Ukrajinskou armádou a takzvanými separatisty o strategicky významné Doněcké letiště. Právě tam jsme byli s kolegou zadrženi proruskými ozbrojenci v zóně bojových dějství a obviněni ze špionáže pro NATO, což samozřejmě nebyla pravda. Já jsem byl v Doněcku na Český pas, kolega na Chilský a společně jsme byli akreditováni Mexickou televizí Televisa. Tento fakt byl pro velení místních separatistů natolik matoucí, že jsme byli okamžitě obviněni ze špionáže. Jestli nám šlo o život? Když vás obviní armáda ve válečném konfliktu ze špionáže, tak je to vždy velmi závažné. Naštěstí se vše vysvětlilo a mohli jsme pokračovat v naší práci. Na tom všem je ale nejkurióznější, že jsem celé naše zatčení a výslechy natočil tajně skrytou kamerou.

Smutným faktem zůstává, že ze všech velmi zajímavých materiálů, které jsem z těchto bojových operací přivezl, zajímalo naší Českou televizi pouze ono zatčení.

Ty točíš venku reportáže, které i sám stříháš, pro koho jsou, můžeme je někde vidět?

Jsou určeny pro všechny, které dění v konfliktních oblastech zajímá a neuspokojí je pouze tendenční zpravodajství poplatné režimu v konkrétním státě. Moje reportáže i dokumenty jsou vysílány především v zahraničí. Tam kde se nebojí svým občanům ukázat pravdu, nebo mají zájem o objektivní a ucelené zpravodajství. Dokument Ceasefire zone nebo-li Zona příměří měl premiéru v Praze v Cervantes institutu na Španělském vyslanectví a byl oceněn na festivalu ve spojených státech. Většina reportáží a dokumentů je dohledatelná běžně na internetu.

Pokud se nepletu, tak jako novinář máš zákaz vstupu na území Ukrajiny, jak to novinář dokáže?

Novinář nemusí nic dokazovat. O to se postaral Ukrajinský web Mirotvorec, který se dostal nečestným způsobem k informacím uloženým v počítači press centra v Doněcku, kde jsme byli řádně akreditováni. Tento web s příznačným názvem následně zveřejnil jména všech akreditovaných novinářů z celého světa, kteří v té době působili v DNR a označil je za spolupracovníky teroristů. Dále server uvedl, že Ukrajinský lid má právo znát své nepřátele. Zveřejnil pak naše jména, tel. čísla, emaily a další citlivé informace. Politický tlak demokratických zemí pak vedl ke stažení těchto informací, ale na Ukrajinu bych jezdit asi neměl. Kdyby šlo o zemi, kam jezdím rád třeba na dovolenou, nebo tam mám osobní vazby, přátele, tak by mne to mrzelo. Ale že nesmím zrovna na Ukrajinu, to mne zase tolik netrápí.

Když jsme spolu mluvili, říkal jsi o setkání s motocyklovým gangem Noční vlci – kdy kde a jak se ti povedlo dostat s kamerou mezi ně?

Tady narážíme opět na dopad propagandy. Noční vlci v první řadě nejsou gang ale moto klub. To, že jde o motorkáře většinou z Ruska z nich ještě nedělá gangstery. Víím, že u nás kolují fámy, že členové Nočních vlků jsou většinou teroristé, vrazi a bojovníci z

Afghánistánu, Čečensku, že bezdůvodně terorizují ostatní motorkáře, že stojí za anexí Krymu a podobně. Nic z toho ale není pravda. Osobně jsem se na Krymském poloostrově sešel jak se členy Nočních vlků, tak i s jejich vůdci mohu li to takto nazvat. Noční vlci chtějí především jezdit na silných motorkách. Jejich ideologie je připomínat světu oběti 2. světové války. Pořádají cesty vítězství, kdy připomínají lidem cestu Rudé armády od Stalingradu až do Berlína. Na tom osobně neshledávám nic špatného, hlavně v době, kdy se na Ruské vojáky v době 2. světové války opravdu tak trochu zapomíná. To, co následovalo po roce 1968 je zase úplně jiná kapitola. Ale abych odpověděl na tvoji otázku. S Nočními vlky jsem se setkal poprvé při jedné z jejich cest v Praze. Dostalo se mi od nich pozvání na jejich výroční Moto Bike Show právě na Krymu. Vlastně chtěli, abych jako nezávislý novinář osobně viděl, co dělají, jak to dělají. Dostal jsem důvěru, abych zdokumentoval, kým Noční vlci opravdu jsou.

Co se ti honí hlavou, když odjíždíš do další válečné zóny, popř. na nebezpečné území? Máš strach, nebo si lze na to zvyknout a stane se z toho rutina?

Dobrá otázka. Popravdě řečeno... dá se na to zvyknout.

Vzpomínám, jak první noc v Doněcku jsem spal v neprůstřelné vestě a helmou na hlavě. Všude zněly výbuchy a střelba. O několik dní později jsem za stejné situace na stejném balkoně kouřil cigárko a psal jsem smsky domů. Viděl jsem mnoho mrtvých vojáků a civilistů. Smrt a utrpení prostě k válce neodmyslitelně patří a v té dané konkrétní situaci to člověk začíná vidět z jiné perspektivy. Někdy jsem se ve vypjatých situacích ptal sám sebe, co že tady vůbec dělám. Co dělám ve válce, která se mne vlastně vůbec netýká. Ale pak si uvědomím, že už není cesty zpět a prostě musím dělat to, kvůli čemu tady jsem. Na strach bude čas později. Musím se prostě chovat tak, abych riziko snížil na minimum a dělal to, k čemu jsem byl vyškolen. Tohle, asi nikdo, kdo nikdy neviděl válku takto z blízka nepochopí. Válka dělá z lidí zvířata a bylo by to na delší povídání.

Watch Video At: <https://youtu.be/dIkSYgO6Pqo>

Jak relaxuješ, když přijedeš domů z nějaké náročné reportáže?

Koupím letenky někam kde je klid a teplé moře. Většinou do Thajska. Někdy říkám, že jedu z pekla rovnou do ráje. Tam se uvolním a zapomenu na hrůzy války. Věřte mi. Je to potřeba.

No a já vím, že nejsi jen kameraman a zpravodaj, ale taky muzikant, jak jsi s muzikou začínal? Na co si začal hrát?

Ano. S muzikou jsem začal asi v šesti letech, kdy mne rodiče přihlásili do Lidušky na hodiny klavíru. Učil jsem se tedy na klavír a tajně pokukoval po kytáře. Přeci jen jsem duší rocker a klavír mne úplně neuspokojoval. Moji rodiče mi po nějaké době koupili ještě kytaru a bylo to.

Měl jsi kdysi nějaké hudební vzory, kterým ses chtěl podobat?

Všichni rockeři, co uměli vyloudit z kytary tvrdý rockový zvuk, byli mým vzorem.

Ty jsi taky byl tuším u zrodu jedné hudební legendy, zavzpomínej s kým, kde a jak to bylo?

To bylo nějak po ukončení základní školní docházky. V té době jsme se jako pubertáči pokoušeli založit kapelu. Inu vzali jsme kytary, jednoduché bicí a jeli jsme společně na chalupu mých rodičů. Tam

jsme večer jen tak nezávazně zkoušeli dát dohromady něco, co by se podobalo rockové muzice. Když jsme si dali pauzu, tak jsme zjistili, že pod okny máme docela početné obecenstvo. Tak to byl první impulz. Druhý den, jsme se zamýšleli nad nějakým rockovým textem. Náhle přišel z wc kamarád Vilda a v ruce držel wc čistící sůl. Vzal kytaru a začal zpívat návod na výrobku: Wc čistící sůl rozpouští vodní a močový kámen. A tak vznikla úplně první skladba Viléma Čoka a skupiny Zikkurat, pozdější Pražský výběr.

Co muzika dneska a ty? Hraješ někde, nebo na nástroj padá prach?

Poté, co na moji kytaru asi 25 let padal prach, jsem ji docela nedávno zase oprášil. Dostal jsem nabídku od bezva kluků z Roudnické kapely Bordo nacvičit jednu písničku, kterou bych si s nimi mohl občas na jevišti zahrát. Tak už cvičím třetí skladbu a hrozně mě to baví.

Ty jsi točil jedné kapele i klip, všiml jsem si hodně dobré kamery, byla to „nárazovka“ nebo se na tebe můžou obrátit i jiné kapely, které by měly zájem o kvalitní kameru a střih?

Je to tak, jedná se právě o skupinu Bordo, od které jsem ještě před nabídkou ke společnému hraní dostal nabídku, nebo spíše prosbu o natočení videoklipu. Kluci z Borda jsou naprosto skvělá parta opravdu dobrých muzikantů a právě proto vznikl videoklip na skladbu Otisky, ve kterém si kromě samotné kapely zahrála modelka Petra Frýedlová, nebo herec Ladislav Ondřej, kterého diváci znají ze seriálu Ordinace v růžové zahradě. Pokud jde o mne, tak se nebráním žádné spolupráci. Pokud mi to čas a pracovní povinnosti dovolí..... V minulosti jsem vyrobil několik podle mne úspěšných, hudebních videoklipů.

Milane, jakou hudbu dnes posloucháš? Je to dunění děl a střelba ze samopalů, nebo se tam vejde nějaká kapela?

Dnes i po letech preferuji stále dynamický rock. S věkem ale přichází takové mírné zklidnění a rád si poslechnu i ostatní žánry. Každá muzika je dobrá, když je odvedená srdcem.

Co vzkážeš našim čtenářům a jaký je na YouTube tvůj nejoblíbenější klip, abychom ho mohli pustit?

Nevěřte všemu, co vidíte v televizi a čtete v novinách. Aktivně vyhledávejte informace na internetu a porovnávejte více medií z různých států. Obrázek si pak vždy a snadno uděláte sami.

A pokud jde o klip, tak bych byl právě pro klip Otisky skupiny Bordo. Ne protože jsem autorem klipu, ale proto, že ta muzika je fakt dobrá a skladba se mi líbí čím dál víc.

dovětek redakce:

pokud kapela hledá dobrého kameramana a člověka, který by jim natočil klip, směle se obraťte na Milana, dostanete jednoho z nejlepších a za luxusní cenu!!!

Watch Video At: <https://youtu.be/VaiKK1ana4o>

Galerie Obrázků

-

-

-

-

Více z této kategorie: [« Nový videoklip kapely Hi-Fly. Basinfirefest se vrací! »](#)